Gazeta „Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłka pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 291. Sobota 19. Grudnia 1868. Rok wydania 58.

Ogłoszenie prenumeraty na „Gazetę Lwowską“ i „Dodatek tygodniowy“ na rok 1869.

Ceny przedpłaty:

„Gazeta Lwowska“ wraz z „Dodatkiem tygodniowym“:

Na rok cały	na miejscu	12 złr.,	z przesyłką pocztową . . . 16 złr. — c.
Na kwartał		3 „	„ „ . . . 4 „ — „
Na miesiąc		1 „	„ „ . . . 1 „ 35 „

Numer pojedynczy Gazety . . . . 5 cent.

Za inseraty w Gazecie od jednego wiersza: pierwszy raz 6 cent., drugi i trzeci raz po 5 cent., prócz należytości stęplowej po 30 cent. od każdego ogłoszenia.

W roku 1869 wychodzić będzie nadal „**Dodatek tygodniowy**“, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej. Osobna prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ bez Gazety wynosi: Na rok cały 4 złr. Za przesyłkę pocztową samego „Dodatku tygodniowego“: kwartalnie 25 cent.

Przesyłki (franco) odbiera **Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 18. grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby deputowanych Rady państwa przedłożył dep. Roser wniosek o zniżenie dziennej roboty w fabrykach do dziesięciu godzin, o nieprzypuszczanie dzieci poniżej 14 lat do robót fabrycznych i o zakładanie domów roboczych dla dzieci. — Wniosek komisyi ażeby przyzwolić na sądowe ściganie księdza Greutera został odrzucony.

Na posiedzeniu Izby Panów przyjęto ustawę o stanie wyjątkowym i uznano zaprowadzenie stanu wyjątkowego w Pradze za usprawiedliwione.

Konstantynopol, 18. grudnia. Admirał turecki Hobbart Basza oczekuje z Konstantynopola instrukcyi co do dalszych środków przymusowych przeciw okrętowi greckiemu „Enosis“.

Madryt, 18. grudnia. W Nawarze odkryto sprzysiężenie karlistowskie.

(Telegram „Czasu“.)

Paryż, 18. grudnia. Margr. Lavalette zamianowany ministrem spraw zagranicznych na miejsce Moustiera, którego podanie się do dymisyi zostało przyjętem. Forcade de la Roquette mianowany ministrem spraw wewnetrznych, Grenier ministrem rolnictwa; marg. Moustier mianowany senatorem. „Moniter“ dzisiejszy ubolewajac nad zerwaniem stosunków dyplomatycznych między Grecyą a Turcyą, spodziewa się, że wspólne działanie i zgodne zapatrywanie państw podpisanych na traktacie paryskim z r. 1856, będą w stanie złagodzić i ograniczyć następstwa zerwania.

Część urzędowa.

Reprezentacya gminy miejskiej w Horodence ustaliła przy tamtejszej szkole żeńskiej osobną posadę nauczycielki dla robót ręcznych z płacą roczną 125 złr. z funduszów własnych, do czego właściciel dóbr J. W. baron Romaszkan Mikołaj zobowiązał się na wieczne czasy dopłacać rocznie 25 złr.

Gotowość tę reprezentacyi miejskiej i barona Romaszkana do popierania oświaty podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. grudnia 1868.

Gmina Machliniec zobowiązała się w celu podwyższenia dotacyi tamtejszej szkoły trywialnej opłacać rocznie na stróża szkolnego sumę 12 złr. w. a.

Okazaną tym datkiem gorliwość około szerzenia oświaty ludowej podaje się do publicznej wiadomości z wyrazem należytego uznania.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 12. grudnia 1868.

Część nieurzędowa.

Najjaśniejszy Pan powrócił d. 17. b. m. z rana z Budy do Wiednia.

W uzupełnieniu sprawozdania z 153. posiedzenia izby deputowanych Rady państwa podajemy tutaj dosłowne brzmienie interpelacyi Schneidera, wniesionej do prezydium izby na temże posiedzeniu. „Ustawą zasadniczą państwa z dnia 21go grudnia 1867 o reprezentacyi państwa, w której Dalmacya zapisana jest pomiędzy krajami i królestwami reprezentowanemi w radzie państwa, uregulowano stanowczo prawno-państwowe stanowisko tego kraju w taki sposób, który odpowiada tak dotychczasowym tegoż stosunkom do niemiecko-słowiańskich krajów, jakoteż ponawianym uchwałom dalmackiego sejmu. Tenże sejm pospieszył radośnie najwyższą sankcyę odnośnej ustawy zasadniczej państwa i złożyć za to Jego ces. krol. Mości najuniżeńszy adres dziękczynny, który Najjaśniejszy Pan najłaskawiej do wiadomości przyjął. Teraz §. 66 kroacko-węgierskiej ugody wciela najwyraźniej Dalmacyę do rzędu terytoryów krajów, należących do królestw Dalmacyi, Kroacyi i Slawonii — wbrew tak prawnopaństwowym jako i faktycznym interesom — jakoby cząstkę trójjednego królestwa. Jakkolwiek nie ulega żadnej wątpliwości, że ugoda zawarta pomiędzy krajami korony węgierskiej, nie może kwestyonować nienaruszalności reprezentowanych w radzie państwa królestw i krajów i istniejącego stanowiska prawno-państwowego Dalmacyi w obec tychże, toć jednak nie można tego faktu pomijać milczeniem i należy o tyle nad nim ubolewać, o ile on może wywołać obałamucenie i rozniecić napowrót narodowe agitacye w tym zaledwie uspokojonym kraju. Z tego powodu widzą się podpisani spowodowanymi do interpelowania wysokiego ministerstwa: Czy przed wydaniem kroacko-węgierskiej ugody o treści tejże, o ile ona do Dalmacyi się odnosi, było poinformowane i czy i jakie kroki uczyniło lub zamierza uczynić w celu konstytucyjnego utrzymania należności tego kraju do królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa.

„Wiener Abendpost“ pisze: „Dzienniki zajmują się wielostronnie stosunkami pomiędzy stolicą św. a Rosyą tudzież Austryą, utrzymując że stosunki te wstąpiły w nową fazę.“

„Co się tyczy czynności dyplomatycznej wspominanego często przy tej sposobności pełnomocnika rosyjskiego p. Wałujewa, o tych, jak się samo przez się rozumie, nie możemy dać żadnego wyjaśnienia, natomiast jednak możemy zapewnić stanowczo, że ogłoszone w ostatnich dniach wiadomości o układach prowadzonych przez posła austryackiego hr. Trauttmannsdorfa polegające przeważnie na doniesieniach „Czasu“, nie mają żadnej rzeczywistej podstawy.

Północno-niemiecka rada związkowa odbywać będzie swoje posiedzenia do świąt bożego narodzenia, po czem zapewnie aż do stycznia się odroczy. Tę przerwę użyje związkowy urząd kanclerski na ukończenie projektu budżetu na rok 1870, tak że wkrótce po ponownem zebraniu się rady będzie mógł być przedłożonym ten projekt. Wynika ztąd samo przez się, że sejm niemiecki nie będzie mógł być zwołany przed marcem. Co niektóre dzienniki piszą o kilko miesięcznem odroczeniu pruskiej izby deputowanych i o zwołaniu północno-niemieckiego sejmu już na styczeń, jest błędnem. Izba deputowanych, po uchwaleniu budżetu odroczy się tylko na trzy tygodnie.

Na posiedzeniu sejmu pruskiego odbytem dn. 16. b. m. pierwszym przedmiotem na porządku dziennym było odczytanie interpelacyi posła doktora Loewego, dotyczącej wznowienia konwencyi kartelowej z Rosyą. Ze względu, że marszałkowi doniesiono, iż hr. Bismarck, którego tego dnia w Berlinie nie było, przyobiecał nazajutrz na interpelacyę odpowiedzieć, przełożono ją z porządku dziennego na dzień następny. Po załatwieniu tej kwestyi przystąpiono do dalszych obrad nad etatem ministerstwa oświecenia. Poseł doktor Krasicki wniósł, ażeby przy uniwersytetach berlińskim i królewieckim ustanowiono katedry języka i literatury polskiej. Poseł Hoverbeck wniósł następującą poprawkę: „Krasickiego wniosek zmienić następnie: Wypowiedzieć w obec rządu oczekiwanie, że się postara tenże w jak najkrótszym czasie o urządzenie katedry polskiego języka i literatury przy uniwersytecie berlińskim.“ Poseł Krasicki broni swego wniosku. Ludność polska gotowa jest ponieść wielkie ofiary na podniesienie języka polskiego i szkolnictwa, lecz za nadto długo przechodzi ona szkołę nieszczęścia, ażeby od rządu pruskiego żądać mogła zaprowadzenia wykładu polskiego. Wykładu w języku ojczystym odmawiają Polakom z konsekwencyą żelazną. Ztąd powstają największe uszczerbki dla nauki. — Poseł Wehr broni swego wniosku, ażeby przy uniwersytetach berlińskim i królewieckim ustanowić katedry języków słowiańskich i ich literatur, ponieważ literatura polska jest częścią literatury słowiańskiej. Przy głosowaniu przyjęto wniosek Hoverbecka, przez co inne wnioski upadły. — Przy tytule 21 (gimnazya i szkoły realne) oświadcza minister oświecenia pod względem mającego się założyć katolickiego gimnazyum w bydgoskim obwodzie rejencyjnym, że rząd pod względem planu gimnazyum nic

jeszcze ostatecznie nie postanowił, że jednakże pod wszelkiemi okolicznościami zastosowane zostaną przepisy, jakie istnieją dla gimnazyów w W. Księstwie Poznańskiem, że w oiższych klasach wyłącznie będzie wykład polski. Poseł Kantak wypowiada życzenie, ażeby przy wyborze miejsca uwzględniono potrzeby ludności.

O celu podróży kanclerza północno-niemieckiego związku hr. Bismarka do Drezna donosi półurzędowa korespondencya z Berlina do „Schles. Ztg.“ co następuje: „Prezydent ministrów hr. Bismark jako kanclerz związku otrzymał od Króla Wilhelma zlecenie, aby Królowi saskiemu złożył życzenia w dzień jego urodzin i w tym celu odjechał dn. 14. b. m. do Drezna. Podróż ta ma wyższe znaczenie niż zwyczajna grzeczność; jest ona oznaką uznania wierności związkowi dla Saxonii. Dwór saski od czasu przystąpienia do związku północno-niemieckiego wypełnił z taką sumiennością swoje obowiązki związkowe, że nasz Król jako prezydent związku, czuł się z głębi serca swojego obowiązanym do wyrażenia w wszelki możliwy sposób tej wdzięczności, na jaką Saxonia jako najpotężniejszy członek związku po Prusiech, w wysokim stopniu zasługuje. Saxonia już przez to, że z ufnością przystąpiła do związku, położyła około tegoż zasługi bardzo wielkie, gdyż umożliwiła jego przyjście do skutku; ale ta jej zasługa stała się jeszcze większą przez to, że zastosowała się chętnie do ograniczeń, których związkowe współdziałanie wymaga, gdyż tym sposobem dopomogła do wewnętrznego ukonstytuowania związku i do zbliżenia samegoż związku do wytkniętego mu celu. Szyderczym przepowiedniom nieprzyjaciół związku zadała Saxonia kłam swoją wiernością związkową, a jej przykład natchnął resztę członków podobnymże duchem. Stronnictwu przeciwnemu narodowości nie pozostało więc nic więcej jak w bezwładnej złości zgrzytać zębami. Nie ma z pewnością w Prusiech nikogo, ktoby to lepiej umiał ocenić jak hr. Bismark i dla tego to właśnie jego wybrał Król pruski, aby oznajmił Królowi saskiemu życzenia jego. Zapewnie Król Jan z wdzięcznością przyjmie tę gratulacye, będą mu one tem milsze, że je z ust takiego usłyszy posła.“

W Bernie dn. 12. b. m. na zgromadzeniu związkowem przystąpiono do wyboru prezydenta, wiceprezydenta, rady związkowej i sądu związkowego na r. 1869. Jak zawsze tak i teraz obrano prezydentem dotychczasowego wiceprezydenta, który to urząd piastował radzca związku Welti z kantonu Aargau. Wiceprezydentem obrano radzcę związkowego Ruffy z kantonu Waadt. Prezydentem rady związkowej został radzca Corlin z Delsbergu w kantonie Berneńskim, wiceprezydentem radzca Weber z Hohenrain w kantonie Luzern. Rada narodowa zajmowała się na ostatnich posiedzeniach budżetem na rok 1869. Bez opozycyi przyjęto budżety finansów, handlu i ceł, sprawiedliwości i departamentu policyi. Żwawsza dyskusya wywiązała się nad budżetem departamentu wojny. Postawiono wniosek, aby jego wydatki z 2,719.600 fr. na 2,200.000 fr. zredukować. Wniosek ten jednak na przedstawienie radcy Welti, jako szefa tego departamentu odrzucono. Przyjęło jednak zgromadzenie propozycyę komisyi, żeby zbadać, czyby się nie dały zaprowadzić uproszczenia w wojskowości szwajcarskiej.

„Constitutionnel“ robi zarzut hiszpańskiej rewolucyi, że od początku nie wiedziała czego właściwie chce. „Co jest prawdziwą przyczyną — pisze „Constitutionnel“ — tej sytuacyi wątpliwej, która niestety zdaje się być bliską końca? Zgadzają się prawie jednogłośnie, że winą wszystkiego jest zwlekanie ze zwołaniem Kortezów. Co do nas sądzimy, że przesadzają zanadto skutki tego błędu, ktorego istotnie dopuścił się rząd prowizoryczny. To pewna, że popełnione przez tenże rząd błędy mogły złe powiększyć, ale mylnem jest mniemanie, żeby one je wywołały. Taż sama zwłoka i też same trudności byłyby się nasunęły Kortezom. Są one bowiem nieuniknionym losem każdej rewolucyi, która idzie bez pewnego planu naprzód bez męża na czele, któryby ją reprezentował i jej ewentualnym potrzebom zadosyć mógł uczynić. Hiszpania daje temu świadectwo, że nie dosyć jest zawrzeć koalicyę aby burzyć, podczas kiedy każde stronnictwo zostaje w iluzyi, że w najbliższych dniach może obrać rzeczpospolitą albo albo monarchię poddług swego upodobania. Nawet rewolucye, które miały najwyraźniej wytknięty cel pozostawiały często po sobie żal i smutek. Tego uczy Hiszpania swoją chwiejnością. pełną ciemności i krwi. Oby nas nie nauczyła za wiele i oby lekcya nie była nadto zupełną, aby mogła być należycie ocenioną!“

Urzędowa gazeta madrycka zamieściła następujące urzędowe dowiesienie: „Rząd dowiaduje się, że ks. Montpensier w chęci udzielania rewolucyi hiszpańskiej swojej pomocy opuścił Lizbonę i ofiarował jenerałowi Kaballero swoją szpadę. Rząd który o tem nie wiedział, a który każdej chwili może zdawać sprawę ze swego postępowania i składać jeszcze dowody swojej bezstronności, wysłał następujący telegram do jenerała Kaballero de Rodas: Madryt d. 12. grudnia. Rrząd dowiaduje się, że ks. Montpensier przybywa do Kadyksu i stawi się pod rozkazy naczelnego jenerała. Rząd szanuje zamiary księcia, ale ponieważ ten krok mógłby być w myśli politycznrj tłomaczony, coby sytuacyę jeszcze pogorszyło, więc wezwiesz pan księcia w imieniu rządu, aby do Portugalii powrócił. W tym celu oddasz mu pan do dyspozycyi statek i zaspokoisz wszystkie inne potrzeby.“ Takież telegramy, dodaja gazeta urzędowa, wysłano do gubernatorów Sewilli i Kordowy.

Korespondent „Timesa“ z Madrytu utrzymuje, że nawet w stolicy Hiszpanii nie wiedzą dokładnie jak rzeczy stoją z powstaniem w Kadyksie. Według depeszy rządowych powstanie w Kadyksie jest wypadkiem jedynym i zostało zupełnie zlokalizowane, ale korespondent mniema, że temu co donoszą urzędownie z Kadyksu, nie można wierzyć bezwarunkowo; jakkolwiek sprzyja rządowi prowizorycznemu ma silne przekonanie, że organa rządowe w fałszywem świetle przedstawiają powstańców i zaprzecza temu wszystkiemu co mówią o obecności wielu cudzoziemców w Kadyksie jakoteż baśniom o rozdawanem złocie, odświeżanym zwykle przy każdej rewolucyi w Hiszpanii. Według wszelkich oznak stan teraźniejszy w obec wielkiej liczby robotników nie mających chęci do pracy i utrzymywanych kosztem państwa lub miast, nie może potrwać długo. Dla rządu są wprawdzie niejaką pociechą nadchodzące ze wszystkich stron adresy lojalności, ale objawy tego rodzaju bywały zawsze dość częste w Hiszpanii, nawet za Burbonów i nawet w wilię upadku królowej Izabeli równie były gorące.

Podobnie przedstawia stan rzeczy koresondent amerykański „Timesa“ z Kuby, i zaprzecza telegramom rządowym nie korzystnie wyrażającym się o powstaniu przyczem powołuje się na przeważną większość doniesień dziennikarskich i listów prywatnych które całkiem co innego donoszą.

„Temps“ i „La Presse“ nie oceniają tak sanguinistycznie sytuacyę na wschodzie jak półurzędowa prasa francuzka. „Temps“ pisze: Grecya obstaje upornie przy swojem, co może było można przewidzieć. Ryzykuje ona bardzo mało. W najgorszym razie może nic nie zyskać, ale pewną jest rzeczą, że stracić nic nie może. Jakkolwiek wielką wartość przywiązuje dyplomacya do nienaruszalności tego, co pozostało jeszcze osmańskiej monarchii, toć jednak żadne mocarstwo nie może o tem myśleć, żeby temu państwu zwrócić najmniejszą cząstkę z tego co mu już raz zostało odebrane. Emancypowana Grecya daleką jest od zrealizowania snów Filhellenów, ale nikt nie może myśleć aby powrót Aten pod panowanie Turcyi był możliwy. Jest to już smutnem przeznaczeniem Turcyi, że wszystko co traci, traci na zawsze i niepowrotnie, że owszem nawet przedsięwzięcia na jej korzyść zwracają się przeciwko niej jak wojna w r. 1856, która sprowadziła uznanie rumuńskiej narodowości. Grecya może więc bez obawy przypuścić możność wojny z Turcyą. Pobita i pokonana znalazłaby ona wszystkie mocarstwa gotowe do stawienia się w jej obronie, do powstrzymania jej zwycięzców, a może nawet do jej powiększenia. Jej pozycya w obec Europy jest nierównie pomyślniejsza, niż pozycya Włoch wobec Austryi. „La Presse“ przedstawia sobie koniec całej tej sprawy jak następuje: Mocarstwa w chęci zapobieżenia starciu, mogą tak samo postąpić jak podczas wojny krymskiej. Wezwą one Turcyę, aby zaniechała wszelkich kroków nieprzyjacielskich i wezmą na siebie danie jej najzupełniejszego zadosyćuczynienia. Wyszlą następnie eskadrę dla pilnowania Archipelagu i wybrzeży Krety, będą strzegli portów greckich, słowem będą wykonywać tę służbę policyjną, do której wykonania Grecya sama uznała się niezdolną, a w razie potrzeby obsadzą nawet Ateny. Wówczas rząd grecki będzie się miał za uniewinnionego i ustąpi przemocy. Albo też mocarstwa, jak to Anglia proponuje, a Austrya do tej propozycyi się skłania, powstrzymają się od wszelkiego bezpośredniego udziału i pozwolą Turcyi działać zupełnie swobodnie w pewnych granicach. W tym razie pochlebia sobie rząd grecki, że Rosya odstąpi od innych mocarstw i przyjdzie jej w pomoc wywołaniem powstania w Bułgaryi i Rumunii. Wtedy w całej europejskiej Turcyi rozpoczęłaby się ta święta wojna, której Grecya z takiem utęsknieniem oczekuje, i której wybuchowi w r. 1855 tylko energiczne wystąpienie Francyi i Anglii przeszkodziło. Grecy byli niepocieszeni, że zaniedbali tak dobrą sposobność i pragnęli zawsze żeby ona wróciła, a jeżeli teraz powróci, to rzecz oczywista, że z niej korzystać nie omieszkają. Jeżeli zaś pomimo nadziei pozostawieni będą własnym siłom i zostaną zmuszeni do poddania się woli zwycięzców, to w najgorszym razie będzie musiała przyjąć warunki, które jej Turcya podyktuje. Dlaczegożby miała Grecya niekorzystać z możności pomyślnego starcia? Starcie to nastąpi więc, gdyż byłoby to niedorzecznością, oczekiwać ze strony Grecyi jakichś ustępstw. Czy zaś to starcie stanie się zarodkiem wojny europejskiej? — na to może odpowiedzieć tylko Petersburg.

Kronika.

(Składki na pogorzelców.) W starostwie powiatowem w Przemyślanaeh złożono na wsparcie pogorzelców Białego Kamienia następujące datki: W. Waleryan Czajkowski ze Swirza 5 złr., gmina Rekrzyn w tymże powiecie 1 złr. 14 c.

(Wojsko związku północno-niemieckiego.) Wydana co dopiero „Rang- und Quartierliste der königlich preussischen Armee und Marine für das Jahr 1868“, zawiera po raz pierwszy zestawienie całkowite wszystkich oddziałów wojska związku północno-niemieckiego, o ile takowe przez konwencye wojskowe, zawarte z księstwami meklenburgskiem, oldenburgskiem, anhaltyńskiem itd., już to wcielone zostały do armii pruskiej, już to jako osobne oddziały w ściślejszej z nią weszły związek. Do oddziałów tych liczą się pułki piechoty nr. 89, 90, 91, 93, 94, 95 i 96, batalion strzelców nr. 13. i pułki dragonów nr. 17, 18 i 19. Korpus inżynieryi podzielony jest na 4 inspekcye a artylerya na 12 brygad. Kontyngens brunswicki (pułk piechoty nr. 92 i pułk huzarów nr. 17) tudzież XII. korpus armii (saskiej) w wykazie tym nie są pomieszczone. Prócz jenerała feldmarszałka hrabiego Wrangla i w tej samej randze stojącego jenerał-feldzeugmeistra księcia Karola, liczy armia związku północno-niemieckiego 49 jenerałów broni, 57 jenerał-poruczników, 99 jenerał-majorów, 146 pułkowników piechoty, 55 pułkowników jazdy, 32 pułkowników artyleryi, 17 pułkowników inżynieryi i 3 pułkowników od pociągów, 229 podpułkowników, 696 majorów i przeszło 10.000 kapitanów i poruczników. Wojsko to rozłożone jest w 331 garnizonach (165 więcej niż w roku 1867), pomiędzy któremi (włącznie z Königsteinem) 32 obwarowane punkta się znajdują.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 18. grudnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Kmin cetnar wied. 15.25.

Lwów, 19. grudnia. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (86 ℔) 3 złr. 50 c., żyta (82 ℔) 2 złr. 86 c., jęczmienia (71 ℔) 2 złr. 23 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 54 c., hreczki 2 złr. 39 c., grochu 2 złr. 45 c., ziemniaków 77 c., cetnar siana 1 złr. 3 c., słomy w okłotach 73 c., słomy na paszę —, sąg drzewa bukowego 11 złr. 53 c., sosnowego 8 złr. 75 ct.

R. Lwów, 17. grudnia. (Sprawozdanie tygodniowe.) W tygodniu ubiegłym mieliśmy dnie pogodne, zimno było umiarkowane. Termometr w godzinach porannych wskazywał najwięcej — 4° R. Stan dróg z powodu trwałego mrozu jest bardzo pomyślny, to też i ceny frachtu są dość umiarkowane.

W handlu towarowym z powodu nadchodzących świąt dowóz zwłaszcza towarów kolonialnych był bardzo znaczny. Z fabryk morawskich nadeszło kilka większych przesyłek cukru, ogółem około 2000 cetnarów. Handel spirytusem od dłuższego już czasu całkiem zaniedbany, zaczyna się znowu ożywiać, i wszystkie gorzelnie galicyjskie są w ruchu, mając podostatkiem materyału surowego z powodu obfitego w tym roku zbioru kartofli. Według niezawodnych doniesień z wschodnich i zachodnich powiatów, sprzedano już w Galicyi około 50.000

cetnarów spirytusu i mają wywieść ogółem około 100.000 wiader. Największy odbyt na spirytus jest do Czech, zwłaszcza do Pragi, ale odchodzą także znaczniejsze przesyłki de Morawii a nawet do Wiednia. Płacono wiadro po 12 zł. 50 c. do 13 zł. Ubolewać należy, że producenci galicyjscy zawsze jeszcze używają do sprzedaży pośredników zamiast porozumiewać się wprost z firmami wiedeńskiemi lub pragskiemi. Ze Lwowa wysłano w tygodniu ubiegłym 980 cetnarów spirytusu. — Drzewo okrętowe i do wyrobu które w ciągu zeszłego lata w tak wielkiej ilości przewożono koleją czerniowiecką przez Lwów do Medyki, leży ciągle jeszcze na Sanie pod Wysockiem i Sieniawą w zatokach, gdzie jest przynajmniej o tyle od płynących lodów zabezpieczone, że nie potrzeba go przenosić na ląd. Dla marynarki pruskiej ciągle zakupują drzewo w Galicyi. — Popyt na naftę w Drohobyczy ożywia się coraz bardziej i ceny idą w górę. Do Węgier odchodzi tygodniowo około 1000 cetn. nafty; do Morawii, Czech i Austryi wywieziono w ostatnich ośmiu dniach 4000 cetn. Handlarze zagraniczni już teraz nie tak często użalają się na ulatnianie się nafty w ciągu transportu. Loco Drohobycz płacono cetnar nafty 42 do 45° wraz z beczką 13 zł. do 13 zł. 50 c. z odstawą do P zemyśla. Wywóz nafty z Drohobyczy do Prus ustał zupełnie.

Handel zbożowy ożywił się znowu w zachodnich powiatach odbyt był bardzo znaczny. Ceny spadają, ponieważ spadły i w Prusach. Ciągłe podnoszenie się ażya na srebrze jest dobrą wróżbą dla handlu galicyjskiego a z porównania cen lwowskich z wrocławskiemi wypada, że i ze Lwowa możnaby już przynajmniej bez straty wywozić zboże za granicę. Na owies był znowu bardzo znaczny popyt do Prus i sprzedano kilka większych partyi tego artykułu do odstawy w styczniu i lutym. Na pszenicę w wschodnich powiatach jest odbyt tylko do młynów parowych i wodnych galicyjskich w zachodnich, do młynów nadgranicznych w Szląsku pruskim. Na żyto, którego jeszcze bardzo znaczne posiadamy zapasy odbyt był mniejszy. Jęczmień zdatny do wyrobu piwa jest poszukiwany.

Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ 7 zł., żyto 160 ℔ 5 zł., jęczmień 142 ℔ 4 zł. 50 c., owies 100 ℔ 2 zł. 80 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: **Bochnia**: pszenica 170 ℔ 7 zł. 10 c. do 7 zł. 80 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 20 c. do 6 zł., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 80 c. do 5 zł. 30 c., owies 100 ℔ 3 zł. do 3 zł. 20 c. Dowóz słaby, kupcy prusey zakupują tylko pszenicę i owies. **Tarnów**: pszenica 170 ℔ 8 zł. jęczmień 142 ℔ 5 zł. 60 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 20 c., owies 100 ℔ 3 zł. 15 do 35 c. Podniesienie się ażya na srebrze ożywiło handel, wysłano kilka większych partyi pszenicy do pogranicznych młynów pruskich. **Dębica**: pszenica 170 ℔ 8 zł., jęczmień 139 ℔ 5 zł., żyto 160 ℔ 6 zł., owies 100 ℔ 3 zł., jęczmień trzyma się w cenie, na owies popyt znaczny, na pszenicę i żyto nie ma popytu. **Rzeszów**: groch 6 zł. 20 c., wyka 204 ℔ 5 zł. 15 c., konicz 204 ℔ 47 zł. 50 c., rzepak 170 ℔ celnych 9 zł. 50 c., pszenica 170 ℔ 8 zł. 50 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 25 c., jęczmień 140 ℔ 5 zł., owies 100 ℔ 3 zł., dowóz słaby, odbyt tylko na kosumcyę miejscową. Do wywozu mało sprzedano. **Jarosław**: pszenica 170 ℔ 8 zł., żyto 160 ℔ 5 zł. 80 c., jęczmień 138 ℔ 4 zł. 30 c., owies 100 ℔ 3 zł. Handel mało ożywiony, wywożono tylko partye dawniej sprzedane.

Bydła rzeźnego i opasowego nadeszło koleją lwowsko-czerniowiecką 340 sz. i posłane zostały do Oświęcima. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 150 wołów. W ogóle handlel bydłem, jak zwykle o tej porze mniej jest ożywiony.

Ceny targowe w miesiącu listopadzie:

	Miejsce targu: Nowy Sącz		Stary Sącz		Nowy targ		Piwniczna		Gorlice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	4	43	4	40	5	63	.	.	4	87
„ żyta	3	47	3	20	4	12	.	.	3	28
„ jęczmienia . .	2	19	2	10	2	82	.	.	2	47
„ owsa	1	90	1	40	1	59		.	1	69
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	57	.	50	.	54	.	.	1	16
Grochu	.		3	60	4	64	4	.	.	.
Cetnar siana	1	92	.	90	1	42	1	20	1	50
Sąg drzewa twardego	8	75	6	.	5	80	2	40	5	.
„ „ miękkiego	5	75	4		4	15	2	10	3	20
Funt mięsa wołowego		12	.	12	.	13	.	18	.	12
Miara wina	1	.	2	.	2	.	1	60	1	20
„ piwa	.	24		24	.	20	.	40	.	20
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	16	.	25	.	16	.	.
„ bez wiktu .	.	40	.	40	.	50	.	35	.	.

Ostatnia poczta.

Peszt, 17. grudnia. Na dzisiejszem posiedzeniu kongresu żydowskiego miał nowo obrany prezydent długą mowę, poczem obaj wiceprezydenci głos zabierali. Wniosek rabina Rohensteina, aby kongres podał petycye o równouprawnienie żydów kroacko-sławońskich i aby uchwały kongresu i na tychże rozciągnięte były, został położony na porządku dziennym przyszłego posiedzenia.

Berlin, 17. grudnia. „Nordd. Allg. Ztg." wyraża się w artykule wstępnym przeciwko prasie wiedeńskiej i pisze: Prusy nie mogą, nie chcą i nie będą zdobywać południowych Niemiec, ale z całą siłą i energią będą ochraniać południowe Niemcy jeżeli te postanowią wejść z północnemi w związek przewidziany pokojem pragskim.

Bukareszt, 17. grudnia. Po długich debatach i senat przyjął 34 głosami adres w odpowiedzi na mowe tronową. 13 senatorów wstrzymało się od głosowania. Ajentem rumuńskim w Konstantynopolu mianowany został Dymitr Stourdza.

Konstantynopl, 12. grudnia. Poselstwo włoskie obejmuje opiekę na 200 jeńcami greckimi znajdującymi się w Zaptieh, tudzież nad sprawami prawniczemi w toku będącemi. Do Volo ma popłynąć eskadra pancerna.

Ateny, 12. grudnia. W poniedziałek były liczne zbiegowiska na placu uniwersytetu. Policyantów, którzy chcieli rozpędzić studentów, wybito.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. grudnia.

Hotel George: PP Hr. Kalinowski Wł., z Kniesiołowa. — Czernikowski J., z Kipiaczki. — Jarantowski J., z Rohatyna. — Łodyński St., z Nahorzec. — Ujejski Br., z Łubszy. — Czemeryński A., ksiądz, z Brzozdowic. — Zagórska Antonina, z Podburza.

Hotel europejski: Janowicz T., z Kamieńca podolskiego. — Schmidowicz Józef, z Szydłowie.

Hotel angielski: Baszczkiewicz Krz., z Brzezdziedzic. — Czaykowski Jan, z Sarnik. — Hulimka A., z Leszczkowa. — Rosenstock S., z Skałata. — Terlecki Tad., z Ruszelczyc. — Pawłowski K., z Hulczy. — Nowolecki A., red., z Krakowa.

Pod Nr. 514 4/4: Łukasiewicz Fr., c. k. sed. powiatowy, z Brzeżan. — Kowacki K., z Tejsarowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. grudnia.

PP.: Janicki A., c. k. st. r. pow., do Podhajec. — Hr. Drohojowski K., do Tomanowie. — Dzikowski W., do Krakowa. — Granowski P., do Machnowa. — Jordan Jan, do Batiatycz. — Łukasiewicz K., do Bukowiny. — Mniszek W., do Przemyśla. — Pieńczykowski J., do Wybranówki. — Reindl A., na Wołyń. — Smażewski Fr., do Żółkwi. — Wróblewski W., do Czortkowa. — Daniecki P., adw. do Kołomyi. Karszniewicz L., c. k. not., do Śniatyna. — Trzeciecki W., c. k. not., do Dębicy. — Jabłoński W., c. k. podp., do Derzowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. grudnia 1868.

Pora	Barometr w mierze par sprowadz. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.69	— 0 6°	92.	W. b sł.	10
2 god po poł.	327 88	— 0 7	93.	PdW. „	10
10 god. wiecz.	327 75	— 0 6	86	„ „	10

Po południu mglisty deszcz.

TEATR.

Dziś: (przed. niem.) I. i II. akt z opery **„Grossherzogin von Gerolstein,"** II. akt z opery **„Blaubart"**; III. akt z operetki **„Pariser Leben."**

W poniedziałek: (przed. pol.) **„Panie kochanku"**, anegdotka dramatyczna w 3 aktach przez J. J. Kraszewskiego. Na dochód Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 18 grudnia.								
Akc. gal. kol. ż. K. L.	—	—	—	—	211	—	212	50
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	174	50	176	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	72	—	73	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	200	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	173	50	175	—
Listy z. T. kr. gal. w m. k. . . .	—	—	—	—	78	65	79	5
Listy z. T. kr. gal. w w. a. . . .	—	—	—	—	74	90	75	30
Banku hip. gal. .	—	—	—	—	87	70	88	—
Oblig. ind. gal. . .	—	—	—	—	68	—	68	40
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Ksiest Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	75	101	75
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em. .	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski .	—	—	—	—	5	62	5	68
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	66	5	72
Napoleondor	—	—	—	—	9	57	9	67
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	69	9	83
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	85	1	90
Rubel papier rosyjski	—	—	—	—	1	63	1	64
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	77	1	78
Srebro	—	—	—	—	118	50	119	75

(Bracketed rows „detto" — oprócz kupona bieżącego.)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 16 grudnia 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	(Za 100 zł.) pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	65.10	65.30
od kwietnia do października po 5% . . .	64.90	65.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach . . .	70.—	71.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% . . .	74 25	74 75
Metaliki po 5% . . .	59 50	59 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	185 —	185 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	185 —	185 50
Przez. do wyl. z r. 1854 . . .	85 50	86.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	91.10	91 30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	97 25	97 65
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr. . .	109 80	110.—
Renty Como po 42 lir. aust. . . .	24 —	24.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.

Niższej Austryi . . .	88 50	89.—
Czech . . .	91.75	92.50
Węgier . . .	78 —	78 50
Galicyi . . .	68 30	68.80
Siedmiogrodu . . .	72 50	73 —
Bukowiny . . .	68.—	69.—
Oblic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	100 25	100 75

2. Akcye.

Banku narodowego . . .	667.—	668.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	241 —	241.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	664.	666.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. szt. z wpłatą 40%) . . .	189 75	190.25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1985 —	1990.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	305.30	305.50
Połud. kolej państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	197 25	197 75
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	173 50	174 —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	212 75	213 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) . . .	174 25	174 75
Austr. tow. Fe. żegl. par. po 500 zł. m. k. . .	539.	541.—
Galic. banku hyp. po 200 zlr. wpłata 40% . . .	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% . . .	93.40	93 60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . .	75.—	76.—
Galic. banku hyp. po 6% . . .	88.—	88.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% . . .	91 75	92.25
detto (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	106.50	107.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zlr. m. k. . . .	92 50	92.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	88.—	89.—
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 zlr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zlr . . .	97.10	94.50

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	153.25	153.75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	93. 0	94.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k. . . .	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a . . .	55.—	56 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . . .	33.—	33 50
Esterhazego po 40 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
Salma „ 40 „ „ . . .	41 50	42 50
Palfiego „ 40 „ „ . . .	32 50	34.50
Clarego „ 40 „ „ . . .	35.—	37 —
St. Genois „ 40 „ „ . . .	33.50	34.—
Windischgrätza 20 „ „ . . .	20 —	21 —
Waldsteina 20 „ „ . . .	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	14.50	15.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . . .	15.—	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol . . .	100 50	100.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . . .	100.40	100.50
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	100.50	100.50
Hamburg za 100 M. B. . . .	88.50	88.70
Londyn za 10 ft. szt. . . .	120 10	120.20
Paryż za 100 fr. . . .	47.75	47 75

Kurs złota.

Dukaty ces. men. . . .	—.—	—.—
detto pełnej wagi . . .	5.72	5.74
Korona . . .	—.—	—.—
20frankówka . . .	9.53	9.59
Rosyjski imperyał . . .	—.—	—.—
Talar związkowy . . .	—.—	—.—
Srebro . . .	118.75	119.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18. grudnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki . . .	59	—
„ z procentami z maja i listopada . .	60	—
5% pożyczka narodowa . . .	64	70
Losy z 1860 roku . . .	90	—
Akcye banku wiedeńskiego . . .	664	—
„ „ kredytowego . . .	237	50
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	120	55
Srebro . . .	118	75
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedyńczy . . .	5	74

(2895) **Edikt.** (2)

Nro. 14729. Vom k. k. Kreisgerichte zu Tarnopol wird zur Hereinbringung der Wechselrechtsumme von 5 fl. 81 kr. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 26ten Juni 1868, Gerichtskosten von 5 fl. $14^1/_2$ kr., Executionskosten pr. 4 fl. 1 kr., 3 fl. 62 kr., 22 fl. 56 kr. öst. W. und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 18 fl. 73 kr. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der dem Schuldner Maxymilian Grubryn gehörigen $2^1/_2$ Mäher Wiesengrundes unter den top. Z. 5006, 5007 und 5008 in Tarnopol zu Gunsten der Nachlaßmasse des Majer Byk bewilligt, und diese Feilbietung in einem einzigen Termine, d. i. am 25. Februar 1869 um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen in Vollzug gesetzt:

I. Als Ausrufspreis des feilzubietenden Wiesengrundes auf $2^1/_2$ Mäher wird der durch die Schätzung erhobene Werth derselben von 215 fl. 36 kr. öst. W. angenommen.

II. Jeder Kauflustige ist gehalten 10% des Ausrufspreises im Betrage von 21 fl. 54 kr. öst. W. als Vadium bei der Licitations-Commission zu erlegen, welches nach geendigter Feilbietung dem Ersteher zurückgehalten und in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Kauflustigen aber sogleich zurückgestellt werden wird.

III. Die feilzubietenden $2^1/_2$ Mäher Wiesengrund werden an diesem Termine auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nur um einen solchen Preis hintangegeben werden, welcher allen auf diesem Wiesengrunde intabulirten Schulden gleichkommt.

Die übrigen Licitations-Bedingungen, sowie der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur, die Lasten hingegen im Grundbuchsamte eingesehen werden.

Hievon werden die Streittheile und die nach dem 17. December 1867 an die Gewähr gelangten Hypothekargläubiger durch den in der Person des Advocaten Hrn. Dr. Rappaport mit Substituirung des Hrn. Dr. Weisstein bestellten Curator verständigt.

Tarnopol, am 9. December 1868.

Edykt.

Nr. 14729. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszem uwiadamia, iż w celu ściągnienia sumy 5 złr. 81 kr., razem z 6% odsetkami od dnia 26. czerwca 1868, kosztów sądowych 5 złr. $14^1/_2$ kr. w. a. i kosztów egzekucyi w kwotach 4 złr. 1 kr. w. a., 3 złr. 62 kr., 22 złr. 56 kr. i 18 złr. 73 kr. w. a. przymusowa publiczna sprzedaż $2^1/_2$ kosarza sianożęci pod L. top. 5007, 5008 i 5009 w Tarnopolu, dłużnika Maxymiliana Grubryna na rzecz masy spadkowej Majera Byka dozwoloną została, i w terminie dnia 25go lutego 1869 o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwzięta będzie:

I. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową w kwocie 215 złr. 36 kr. w. a.

II. Chęć kupienia mający obowiązanym będzie do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10% ceny wywołania w kwocie 21 złr. 54 kr. w. a. złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowanem, innym zaś licytantom zaraz po licytacyi zwróconem zostanie.

III. Realność ta jednakowo w terminie powyż wzmienionym tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która sumie zahypotekowanych długów wyrówna.

Reszta warunków licytacyi i akt oszacowania w tutejszo-sądowej registraturze, stan ciężarów zaś w urzędzie ksiąg gruntowych przejrzane być mogą.

O tem zawiadamia się strony spór wiodące i tych wierzycieli, którzyby po 17. grudnia 1867 do ksiąg gruntowych weszli, do rąk kuratora w osobie p. Dra. Rappaporta z substytucyą p. Dra. Weissteina ustanowionego i przez edykt.

Tarnopol, dnia 9. grudnia 1868.

(2898) **Obwieszczenie** (2)

Nr. 18726. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Cypryan Gostwicki, Józef Myszkowski przeciw Marcinowi Janowskiemu, Katarzynie Janowskiej, Franciszkowi Józefowi Kuszowskiemu, Sebastyanowi, Józefowi, Mateuszowi, Tekli, Justynie, Maryannie i Helenie Gostwickim, Mikołajowi Kuszewskiemu, Pawłowi Krauszewskiemu, masie leżącej Jana bar. Dulskiego, odnośnie tegoż niewiadomym spadkobiercom, Karolowi Kulczyckiemu, Jana Więcławskiemu czyli Więckowskiemu, Ignacemu Wilkoszewskiemu, Adamowi Zawadzkiemu i Elżbiecie Dulskiej, a względnie co do życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom tychże — o extabulacyę 3letniej zastawnej dzierżawy części dóbr Niewodna i zapłaconej sumy 4700 złp., tudzież 3letniej dzierżawy onychże z wszelkiemi nadciężarami ze stanu biernego części dóbr Niewodny z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 22go stycznia 1869 o godzinie 9tej rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanych jest niewiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tychże p. adwokata Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. Dra. Reinera na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. listopada 1868.

(2897) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 18621. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż pp. Cypryan Gostwicki i Józef Myszkowski przeciw masie leżącej Jakóba Gostwickiego i Sobestyanowi, Józefowi, Mateuszowi, Tekli, Justynie, Maryannie i Helenie Gostwickim o extabulacyę zakazu onerowania i alienowania ze stanu biernego części dóbr Niewodny skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili — w skutek czego termin na dzień 22go stycznia 1868 r. do rozprawy ustnej wyznaczony został.

Ponieważ pobyt pozwanych Sobestyana, Józefa, Mateusza, Tekli, Justyny, Maryanny i Heleny Gostwickich nie jest wiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Grabczyńskiego z substytucyą p. Dra. Reinera na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. listopada 1868.

(2892) **Edykt.** (2)

L. 59122. C. k. sąd krajowy we Lwowie pp. Józefowi Lewińskiemu i Katarzynie 1go małżeństwa Lewińskiej 2go Jakubowskiej niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw nim pp. Michał Tustanowski i Władysław Tustanowski o wyekstabulowanie sumy 10.000 złp. z dóbr Wasinczyn i Oskrzesińce dnia 6. listopada 1868 do l. 59122 wnieśli pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 11. stycznia 1869 o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanych pp. Józefa Lewińskiego i Katarzyny 1go małż. Lewińskiej 2go Jakubowskiej jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla ich zastępstwa a w razie ich śmierci ich z nazwiska i mieszkania nieznanych spadkobierców i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Gnoińskiego z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Gregorowicza za kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanym, aby albo osobiście na tym terminie się jawili, lub też potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielili albo nareszcie innego zastępcę sobie obrali i sądowi oznajmili, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynili, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sami sobie przypisaćby musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 14. listopada 1868.

(2889) **Edykt.** (2)

L. 19634. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wzywa niniejszem wszystkich na dobrach Korszowa i przyległości Liski w powiecie Kołomyjskim położonych tabularnie zabezpieczonych wierzycieli, ażeby swoje pretensye do wymierzonego za powyższe dobra dodatkowego kapitału indemnizacyjnego w kwocie 634 zł. 20 kr. m. k. do 31. stycznia 1869 roku pod ostrością skutków w §§. 13. i 21. patentu ces. z 8. listopada 1853 l. 237 r. b. pp. wykazanych w tutejszym sądzie obwodowym zgłosili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 28. listopada 1868.

(2885) **Obwieszczenie.** (2)

L. 4665. C. k. sąd powiatowy w Łańcucie podaje do powszechnej wiadomości, iż w skutek uchwały c. k. sądu obwodowego Rzeszowskiego z dnia 11go grudnia 1868 l. 5789 Jakób Czudo gospodarz pod l. 11 w przedmieściu Łańcuckiem marnotrawcą uznany i jemu Józef Kaszowski, gospodarz pod l. 62 w przedmieściu za kuratora ustanowiony zostaje.

Z c. k. sądu powiatowego.

Łańcut, dnia 13. grudnia 1868.

(2900) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 3340-Pr. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Grodek ist eine Kanzlistenstelle mit dem Jahresgehalte von 500 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die systemirte höhere Gehaltsstufe erledigt.

Zur Wiederbesetzung dieser Stelle wird hiemit der Concurs mit der Frist von vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Concurs-Ausschreibung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, verlautbart.

Bewerber um diese Stelle haben ihre den betreffenden Bestimmungen des kaiserlichen Patents vom 3. Mai 1853 R. G. B. Nr. 81 gemäß eingerichteten Gesuche bei dem Präsidium des k. k. Landesgerichtes in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 15. December 1868.

(2901) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 1500-Pr. Bei der k. k. Landesregierung in Salzburg ist die Stelle eines Oberingenieur mit dem Jahresgehalte von 1500 fl. öst. W. zu besetzen:

Bewerber um diese Dienststelle haben ihre mit den Nachweisungen über ihre Befähigung und bisherige Verwendung im Baudienste vorschriftsmäßig instruirten Gesuche im Wege ihrer vorgesetzten Behörde längstens bis 10. Jänner 1869 beim Landes-Präsidium in Salzburg einzubringen.

Salzburg, am 12. December 1868.

(2896) **Kundmachung.** (2)

Nr. 19863. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gegeben, daß es von der Vornahme der in Sachen der ersten österreichischen Sparcasse wider Frau Olimpia Gräfin Bobrowska pto. 49224 fl. 35 kr. öst. Währ. s. N. G. mit hiergerichtlichem Edicte vom 27. Juli 1868 Z. 10188 ausgeschriebenen executiven Feilbietung der Güter: Radomyśl, Partyn, Ruda górna, Ruda dolna und Dulcza im Tarnower Kreise sein Abkommen hat.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 15. December 1868.

(2879) **Edykt.** (1)

Nro. 1128. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do powszechnej wiadomości, że zmarły w Jodłowce dnia 1. stycznia 1863 Jędrzej Socha ostatniej woli rozporządzeniem z dnia 28. grudnia 1862 spadek swym dzieciom pozostawił; ponieważ zaś miejsce pobytu najstarszego syna Michała Socha tutejszemu sądowi wiadome nie jest, przeto wzywa się tego, ażeby się w przeciągu jednego roku od dnia niżej podanego do spadku do tutejszego sądu zgłosił, gdyż inaczej pertraktacya spadkobierstwa tylko ze zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem w osobie p. adwokata Dra. Myszkowskiego przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jarosław, dnia 31. października 1868.

(2899) **Edykt.** (2)

Nr. 2775. C. k. sąd powiatowy w Kamionce strumiłowej niniejszym wiadomo czyni, że sukcesorowie po Markusu Hersch Barasz jako to: Sara Ryfka Barasz zamężna, Gebler, Abraham Izaak Barasz, Dosie Barasz i Chaje Barasz przeciw Emmanuelowi Gall co do miejsca pobytu niewiadomego o zapłacenie sumy 192 złr. 26. kr. a. w. zpn. pod dniem 22. lipca 1867 l. 1825 skargę wnieśli, na którą odroczony termin do rozprawy podług sumarycznego postępowania wyznacza się na dzień 12go lutego 1869 o godzinie 9. zrana i dla pozwanego ustanawia się pana Hersch Wittlin na kuratora.

Wzywa się przeto Emanuela Gall, aby wcześnie potrzebnych do obrony środków przedsięwziął, o ile wrazie zaniedbania skutki tegoż sam sobie przypisać będzie musiał.

Kamionka 24. października 1868.

(2887) **Edykt.** (2)

Nro. 12866. C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem wszystkich wierzycieli hypotecznych części dóbr Komarniki, Dom. 84 pag. 376 w tabuli krajowej zapisanej, iż dla tej części dóbr wynagrodzenie za zniesione powinności poddańcze w ilości 390 złr. 15 kr. m. k. wymierzone zostało.

Wzywa się przeto wszystkich wierzycieli hypotecznych ażeby do 28. lutego 1869 włącznie — z wierzytelnościami swemi tem pewniej w tutejszym sądzie zgłosili się, ile że niezgłaszający się wierzyciel tak uważanym będzie, jak gdyby zezwolił na przekazanie pretensyi swojej do kapitału indemn. według kolei na niego przypadającej i więcej przy rozprawie słuchanym niebędzie, a nadto ulegnie także skutkom prawnym w §. 21. ces. pat. z d. 8. listopada 1853 Nr. 237 D. u. p. ustanowionym.

Zgłoszenie się obejmować powinno:

a) wyrażenie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania zgłaszającego się, lub jego pełnomocnika, który ostatni winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane;

b) kwotę wierzytelności tak w kapitale, jakoteż w procentach;

c) naznaczenie pozycyi tabularnej zgłoszonej wierzytelności, i

d) wymienienie w okręgu tutejszego sądu zamieszkałego pełnomocnika dla odbierania rozporządzeń, w przeciwnym bowiem razie przesełane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczonemi były.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 1. grudnia 1868.

(2874) **Concurrenz-Kundmachung.** (1)

Nro. 1951. Von dem k. k. Lottoamte in Lemberg wird bekannt gemacht, daß die mit der Verpflichtung einer Cautionsleistung verbundene k. k. Lottocollectur zu **Krakau** am Ringplatze, in welcher für die Ziehung in Lemberg unter Nr. 160, und für die Ziehung in Wien unter Nr. 678 die Lottospiele gesammelt werden, im Wege der öffentlichen Concurrenz verliehen werden wird.

Der bisher mit fünf Percent Provisionsertrag dieser Collectur betrug nach einem Durchschnitte des dreijährigen Zeitraumes vom 1. Jänner 1865 bis letzten December 1867 jährlich 1046 fl. 65 kr. öst. W., wovon 559 fl. 74 kr. für die Lemberger, und 486 fl. 91 kr. für die Wiener Spielsammlung entfiel.

Die Lottoverwaltung behält sich die frei Wahl unter den Offerenten vor, wird aber hiebei — wenn thunlich — vorzugsweise denjenigen berücksichtigen, welcher mit dem niedrigsten Provisions-Percente sich zufriedenstellt.

Die Collectur wird unter folgenden Bedingungen verliehen:

1. Die Provision ist von dem Collecturspächter gleich nach jeder Ziehung vertragsmäßig zu berechnen und aus den betreffenden Spieleinnahmen zurück zu behalten, und wird demselben mit dem amtlich richtiggestellten Betrage im Ziehungsconto zu Guten geschrieben werden.

2. Der Ersteher ist zur genauen Befolgung der Lottovorschriften und der sonst von seiner vorgesetzten Behörde an ihn ergehenden Anordnungen sowohl gegenüber der Lottoverwaltung, als auch gegenüber den Parteien verpflichtet.

3. Der Collectant hat alle mit der Besorgung der Lottospielsammlung verbundenen Auslagen (Miethzins für das Collecturslocale, Kosten der Heitzung und Beleuchtung, Botenlöhnungen u. s. w.) aus der Provision zu bestreiten, und kann in keinem Falle eine andere Vergütung, als jene der Provision ansprechen.

4. Die Lottoverwaltung übernimmt keine wie immer geartete Haftung oder Versicherung für den Fortbestand des oben angegebenen Provisionsertrages, und leistet daher auch keine Entschädigung, wenn die Spieleinnahmen sich aus was immer für einer Ursache herabmindern.

5. Sowohl der Lottoverwaltung, als auch dem Collectanten bleibt es vorbehalten, von dem abgeschlossenen Vertrage ohne Angabe eines speciellen Grundes zurückzutreten, in welchem Falle drei Monate vorher die förmliche Aufkündigung zu geschehen hat, und dem Collectanten ein Ersatz oder eine Entschädigung aus irgend einer Ursache nicht zusteht.

6. Jede Handlung oder Unterlassung, wegen welcher nach den bestehenden Vorschriften der Verlust eines Spielsammlungsbefugnisses verhängt wird, dann das Vorkommen eines Umstandes, welcher die Ausschließung von der Bewerbung um eine Lottocollectur im Concurrenzwege begründet, löset sogleich den Vertrag auf, und der Collectant bleibt dem Gefälle für allen durch ihn verursachten Schaden ersatzpflichtig.

7. Der Tod des Collectanten hebt den Vertrag auf, doch wird der Wittwe auf ihr Ansuchen, falls kein Ausschließungsgrund vorhanden ist, die Collectur bis zur vorschriftsmäßigen Wiederverleihung unter der Bedingung belassen werden, daß dieselbe in die vertragsmäßigen Verbindlichkeiten und Rechte des Verstorbenen eintrete und ihre einstweilige Gebahrung mittelst einer Caution sicherstelle.

8. Der Verlust des Spielsammlungsbefugnisses kann auch dann sogleich verhängt werden, wenn der Collectant die Vertragsverbindlichkeiten nicht zuhält, insbesondere wenn derselbe die pflichtige Geldabfuhr oder irgend eine andere Schuldigkeit nicht in der festgesetzten Frist leistet, oder die aus was immer für einem Grunde verringerte Caution nicht auf den festgestellten Betrag rechtzeitig ergänzt.

9. Die Collectur darf weder in Afterbestand gegeben, noch die Führung derselben ohne Genehmigung der Lottoverwaltung an andere Personen übertragen werden. Eine Uebertretung dieses Verbotes hat den Verlust des Collecturbefugnisses zur Folge. Ein solcher Verlust tritt auch dann sogleich ein, wenn auf die Provision des Lottocollectanten ein gerichtlicher Verbot erwirkt wird.

10. Die Caution, welche zur Sicherstellung der der Collectursführung und der Besorgung der hiermit verbundenen anderweitigen Geschäfte zu leisten ist, wird mit dem Betrage von 2100 fl. Realwerth festgesetzt; jedoch muß dieselbe vom Collectanten entsprechend erhöht werden, sobald eine solche Sicherheitsmaßregel von der Lottoverwaltung als nothwendig angeordnet werden sollte.

Diejenigen, welche sich um diese Collectur bewerben wollen, haben ihre schriftlichen, mit einer Stempelmarke von 50 kr. versehenen, und nach dem unten angegebenen Muster verfaßten Offerte versiegelt bei dem k. k. Lottoamte in Lemberg, und zwar längstens bis zum 20. Jänner 1869 um 12 Uhr Mittags zu überreichen.

Jeder Bewerber hat in seinem Offerte das von ihm angesprochene Provisions-Percent deutlich zu bezeichnen und diesem Offerte beizuschließen:

A. Die Cassequittung über das bei der k. k. Lottoamtscasse in Lemberg erlegte Reugeld von 5 Percent des im Eingange dieser Kundmachung bezifferten jährlichen Provisionsertrages, also über den Betrag in runder Summe von 50 fl.

B. Die legale Nachweisung der Großjährigkeit des Bewerbers, dann der Fähigkeit desselben zur Führung einer Lottocollectur und zur Leistung der festgesetzten Caution; endlich

C. ein obrigkeitliches Wohlverhaltungszeugniß mit besonderer Rücksicht auf die im nachfolgenden Absatze enthaltenen Bestimmungen und mit Angabe der bisherigen Beschäftigung und des Wohnortes des Offerenten.

Auch hat der Bewerber zu erklären:

1. ob und mit welchen Beamten der betreffenden Lottoämter er verwandt oder verschwägert sei;

2. ob und welche Collectur er bereits besitze, und daß er auf diese im Falle der Annahme seines Offertes unbedingt verzichte.

Ausgeschlossen von der Bewerbung um eine Lottocollectur im Concurrenzwege sind:

a) Minderjährige;
b) wegen eines Verbrechens, eines aus Gewinnsucht entsprungenen Vergehens oder derlei Uebertretung, dann wegen Schleichhandels oder einer schweren Gefällsübertretung schuldig erkannte, oder nur wegen Abganges rechtlicher Beweise der Untersuchung entbundene Personen;
c) gewesene Commissionäre oder Pächter von Gefällen, welchen die Befugnisse aus Strafe oder wegen eines Verschuldens entzogen wurden, oder welche vertragsbrüchig geworden sind;
d) diejenigen, über deren Vermögen der Concurs der Gläubiger eröffnet oder das gesetzliche Ausgleichsverfahren eingeleitet wurde; und
e) diejenigen, welche zur Verwaltung des eigenen Vermögens nicht befähigt sind.

Offerte, welche von Personen, denen ein gesetzliches Hinderniß entgegensteht, oder welche verspätet eingebracht werden, oder welche unbestimmt oder bedingt lauten, werden nicht in Betracht gezogen.

Pensionisten, Quiescenten, Provisionisten u. s. w., welche eine Lottocollectur im Concurrenzwege erstehen, verbleiben im ungeschmälerten Genusse ihrer Ruhegebühr, und das in den Offerten etwa enthaltene Anbot der Zurücklassung einer solchen Gebühr findet keine Berücksichtigung.

Die erlegten Reugelder jener Offerte, die nicht angenommen wurden, werden gleich nach erfolgter Entscheidung über das Resultat der Offertverhandlung zurückgestellt; das Reugeld des Erstehers aber wird zurückbehalten, bis derselbe die Caution erlegt oder sichergestellt haben wird.

Die Cautionsleistung hat entweder in Baarem gegen dreipercentige Verzinsung, oder in freien Staatsschuldverschreibungen nach dem Tagescurse, oder aber mittelst annehmbarer Realhypothek längstens binnen vier Wochen vom Zeitpuncte der Zustellung des Decretes, mit welchem dem Ersteher die Collectur zugesichert wird, bei der k. k. Lottoamtscasse in Lemberg zu erfolgen, widrigens das Reugeld dem Aerar verfällt und eine neue Concurrenz ausgeschrieben, oder nach Umständen in anderer Art mit der Wiederverleihung der Collectur vorgegangen wird.

Nach erfolgtem Erlage oder Sicherstellung der Caution wird das k. k. Lottoamt in Lemberg dem Ersteher die Spielsammlungs-Bewilligung (Licenz), wofür von demselben die vorgeschriebene Stempelmarke pr. 1 fl. beizubringen ist, ausfolgen und den Tag bestimmen, mit welchem er die Collectur zu übernehmen hat.

Das Collecturslocal muß zweckentsprechend gelegen und beschaffen sein, und darf erst nach vorläufiger Genehmigung des k. k. Lottoamtes in Lemberg zur Spielsammlung benützt werden.

Mit dem Ersteher wird ein auf dessen Kosten gestempelter förmlicher Vertrag errichtet.

Lemberg, am 14. December 1868.

Muster eines Offertes.

Der (Die) Unterzeichnete (Vor- und Zuname, Stand oder Beschäftigung und Wohnort des Offerenten) erklärt, daß er (sie) bereit sei, die für die Ziehungen in Lemberg unter Nr. 160, und für die Ziehungen in Wien unter Nr. 678 zu Krakau am Ringplatze bestehende Lottocollectur gegen Bezug einer mit . . . 10 (sage . . . . ganze und . . . Zehntel) Percent der Spieleinnahme zu bemessenden Provisionssumme unter den in der Concurrenz-Kundmachung des k. k. Lottoamtes in Lemberg vom 18. December 1868 Z. 1951 angegebenen Bedingungen zu übernehmen, und schließt die verlangten Documente bei.

(Anmerkung.) Der Bewerber hat ferner zu erklären:

1 Ob und mit welchen Beamten der betreffenden Lottoämter er verwandt oder verschwägert sei.

2. Ob und welche Collectur er bereits besitze, und daß er auf diese im Falle der Annahme seines Offertes unbedingt verzichte.

(Datum) N. N.

(Eigenhändige Unterschrift.)

Von Außen.

Offert wegen Uebernahme der k. k. Lottollectur Nr. 160/678 in Krakau.

(2906) **Kundmachung.** (1)

Nr. 15888. Vom 1. Jänner 1869 werden die bisherigen Postrelaisstationen in **Lipica dolna** und **Jabłonica** in förmliche Postämter und Poststationen umgestaltet und sofort bei denselben der Postmanipulationsdienst eingeführt und wird das Postamt Lipica dolna seine Verbindung mittelst der bestehenden Reit- und Botenfahrten Bursztyn-Brzeżan, daß Postamt Jabłonica aber durch die Reit- und Personenposten Kołomea-Szigeth erhalten. Der Bestellungsbezirk dieser Postämter hat aus nachbenannten Orten zu bestehen.

a) Bestellungsbezirk von Lipica dolna: „Lipica dolna und górna, Łopuszna, Podszumlańce, Sarnki górne, Swistelniki, Ujazd und Zołszów im Rohatyner politischen Bezirke.

b) Bestellungsbezirk des Postamtes Jabłonica: Jabłonica, Popowa, Polanica, Worochta und Tartarów.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 4. December 1868.

Obwieszczenie.

L. 15888. Od 1go stycznia r. 1869 będą dotychczasowe pomocniczo-poborcze stacye pocztowe w Lipicy dolnej i Jabłonicy w formalne urzęda i stacye pocztowe przekształcone, a w skutek tego przy tychże służba manipulacyjna pocztowa zaprowadzoną. Poczta w Lipnicy dolnej otrzyma swoje połączenie zapomocą istniejących jazd posłańczych z listami i wartościami Bursztyn-Brzeżany, przeto w Jabłonicy zaś przez jazdy z listami i osobami na drodze Kołomyja-Sziget. Obręb doręczenia posyłek pocztowych przez wspomnione nowe urzęda pocztowe, ma zawierać nastepujące miejscowości:

a) Obręb doręczenia poczty w Lipnicy dolnej obejmuje: Lipicę dolnę i górną, Łopusznę, Podszumlańce, Sarnki górne, Swistelniki, Ujazd i Zołszów w politycznym powiecie Rohatyna.

b) Obręb doręczania urzędu pocztowego w Jabłonicy mieści w sobie: Jabłonicę, Popową, Polonicę, Worochtą i Tartarow.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 4. grudnia 1868.

(2909) **E d i c t.** (1)

Nro. 19496. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird der dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannte Johann Kalita aus Radomyśl in Kenntniß gesetzt, daß Isaac Wolf gegen ihn wegen der Wechselsumme pr. 700 fl. beim k. k. Kreisgerichte zu Tarnów unterm 28. September 1868 z. Z. 15297 die Zahlungsauflage erwirkt hat und daß zu seiner Vertretung der Hr. Advocat Dr. Grabczyński mit Stellvertretung des Hrn. Advocaten Dr. Bandrowski zum Curator bestellt wurde, welchem nun der Belangte die zu seiner Vertheidigung nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen andern Bevollmächtigten dem Gerichte als Curator namhaft zu machen verbunden ist, widrigens das Verfahren mit dem bestellten Curator durchgeführt werden wird.

Tarnów, am 10. December 1868.

(2907) **E d y k t.** (1)

Nro. 11438. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Maryannę Woźniakiewicz z życia i miejsca pobytu niewiadomą, że jej ś. p. Emilia Hohendorf testamentem z dnia 22. marca 1862 salopek czarny na wacie, szlafrok czarny na wacie, chustkę popielatą i czarną starą chustkę zapisała, i że dla niej kurator w osobie p. adwokata Dra. Kozłowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Regera ustanowionym został.

Przemyśl, dnia 29. października 1868.

(2904) **E d y k t.** (1)

Nro. 58672. Ces. król. sąd krajowy Lwowski z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ś. p. Marcina Zawadzkiego zawiadamia, iż uchwała tutejszosądowa z dnia 25. lipca 1868 do l. 35601 w sprawie egzekucyjnej Karoliny Zeidler względem zaspokojenia sum 500 dukatów i 1900 rubli srebrnych z masy wierzycieli $1/_3$ części ceny kupna dóbr Rychcic ustanowionemu równocześnie kuratorowi panu adwokatowi Dr. Onyszkiewiczowi doręczona została.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. listopada 1868.

(2908) **E d y k t.** (1)

Nro. 13029. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem p. Ignacego Trzebińskiego, a w razie, gdyby nieżył, jego spadkobierców z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż przeciw niemu, a w razie, gdyby nieżył, jego spadkobiercom przez p. Zygmunta hr. Załuskiego pod dniem 26go listopada 1868 do l. 13029 pozew o ekstabulacyę sumy 540 duk. z pn. ze stanu biernego dóbr Jasienica z przyległościami wytoczonym został.

Gdy miejsce pobytu p. Ignacego Trzebińskiego nie jest wiadome, przeto został onemuż — a w razie gdyby nieżył, jego z imienia i pobytu niewiadomym spadkobiercom p. adwokat krajowy Dr. Dworski za kuratora, a p. adwokat krajowy Dr. Zezulka za jego zastępcę ustanowiony i pierwszemu pozew doręczony.

Wzywa się zatem p. Ignacego Trzebińskiego, a w razie, gdyby nie żył, jego spadkobierców z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, by się do swego kuratora zgłosił, i temuż środki obrony udzielił, lub też innego obrońcę sobie obrał, i takowego sądowi wymienił, inaczej skutki zaniechania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, dnia 3. grudnia 1868.

(2894) **Edykt.** (1)

Nr. 13.666. C. k. sąd obwodowy w Samborze Stanisława Jaworskiego uwiadamia, że przeciw niemu Hersz Adolf dnia 14. listopada 1868 l. 13.666 wniósł pozew o uznanie, że pretensye w kwotach 241 złr., 348 złr. w. w. i 400 złr. m. k., a raczej obowiązek Józefy Zahorowskiej do extabulacyi tych kwot na karczmie Nr. 73 ciężących i dania ewikcyi za takowe na V. miejscu tabeli płatniczej ceny kupna części dóbr Jawora górna i dolna z dnia 30. listopada 1859 l. 5925 na rzecz Stanisława Jaworskiego kollokowane przez zadawnienie zgasłe i z tej tabeli płatniczej eliminowane zostają, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na 22. stycznia 1869 godz. 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ niewiadomo, czyli pozwany żyje i gdzie mieszka, przeto postanawia się dla niego, na jego koszt i niebezpieczeństwo p. adw. Dra. Kohna z zastępstwem p. adw. Dra. Wołosiańskiego za kuratora, z którym wytoczony spór wedle ustawy sądowej dla Galicyi obowiązującej przeprowadzony będzie.

Poleca się więc pozwanemu, aby albo osobiście na terminie stanął, lub swemu zastępcy potrzebne dowody udzielił, lub nareszcie innego sobie wybrał zastępcę i sądowi oznajmił, w ogóle wszelkie ku swej obronie potrzebne kroki uczynił, inaczej następstwa z zaniedbania wynikłe sobie sam przypisywaćby musiał. Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, 24. listopada 1868.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.